

de enkelte Medlemmers Indflydelse i Forhold til deres Hartkorn og Produktion, han gjorde sig til Talsmand for, men det var Organisationernes. Jeg vil gerne spørge: Hvilken Forskel er der? Skal en Organisation af Danmarks Godsejere da have større Indflydelse paa Landbrugserhvervets Stilling, fordi de raader over det største Hartkorn og den største Produktion? Jeg vil gerne spørge, om man ikke maa forstaa hans Motivering saaledes, at hvis 2 000 danske Godsejere slaar sig sammen i en Landbrugsorganisation, skal de, fordi de raader over dette Hartkorn og denne Produktionsmængde, have lige saa stor Indflydelse som samtlige Gaardmænd i Danmark? Efter min Anskuelse er Motiveringen meningsløs, hvis den ikke skal forstaas paa den Maade.

Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke skyldes min Mistro til Andelsorganisationerne, at vi ikke er gaaet ind i Landbrugsraadet. Det ærede Medlem ved godt, at havde jeg kunnet gøre noget til det personlig, havde vi deltaget i Landbrugsraadet, da jeg var Medlem af det Underudvalg, som havde opnaaet Enighed om en Repræsentation, der ikke fandt Tilslutning noget Sted, heller ikke hos det ærede Medlem. Men hvis det ærede Medlem mener, at det eneste rimelige Forhold i Landbrugsrepræsentationen er, at Husmandforeningerne kun maa faa den Repræsentation, de i Henhold til de Produktionsværdier, de repræsenterer, kan faa, saa kalder jeg det for et fuldkommen urimeligt Forhold. Og Andelsorganisationerne er slet ikke sat paa Døren, fordi Landboforeningerne og Husmandforeningerne kommer til at repræsentere Landbruget. Jeg er ganske overbevist om, at vi skulde have fundet Mænd, hvis Indsigt netop i vor Omsætning, Handel og Produktion havde været lige saa fyldestgørende, som hvis de var valgte af Landbrugsraadet. Jeg vil bare gøre opmærksom paa, at Forholdet er nu en Gang saaledes, at ved to Repræsentanter kan man ikke selv i et Landbrugsraad faa en personlig Repræsentation for de forskellige Afskygninger. Jeg antager, man vil gøre det paa den Maade, at man vælger en, som er sagkyndig rent landøkonomisk, erhvervsmæssigt set, og en anden, som er handelskyndig indenfor Landbrugsområdet. Vi kunde have gjort det samme. Der var ingen Forskel i saa Henseende.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Blangs sidste Udtalelser forekom mig

endnu mere uforstaaelige end de første. Det ærede Medlem læste nu selv de to Forslag op, hvoraf enhver kunde høre, hvad for Resten ærede Medlemmer vidste i Forvejen, at de var ganske ens. Den eneste Forskel er, at Venstre har Ordet „hvorefter“, medens der derimod i det Forslag, som er fremkommet fra Flertallet, ganske simpelt siges, at der skal fremsættes et Forslag i den ordinære Samling 1921—22. Men hvorledes saa det ærede Medlem deraf kan drage den Slutning, at Venstres Forslag er det klarere og stærkere, ja, det forstaar jeg ikke. Hvis han derimod vilde sige, at Venstres Forslag indskrænker sig til at være en Art Løfteparagraf, saa havde han Ret. Men Flertallets Forslag gaar jo videre. Der fastsættes det jo, at „denne Lov træder i Kraft den 1. Maj 1921. Bestemmelserne i foranstaaende § 141 dog først Toaarsdagen efter nærværende Lovs Stadfæstelse.“ Det vil sige, at dette Underændringsforslag giver faste Regler for Udenrigsministeriets Vedkommende, medens det, som Venstre stiller, er, som jeg før sagde, en Løfteparagraf om en almindelig Revision af Tjenestemandsløvens § 44. Men hvorledes det ærede Medlem deraf har kunnet faa det Indtryk, at Venstres Underændringsforslag er klarere og stærkere end Flertallets, det venter jeg fremdeles med stor Interesse at høre nærmere Oplysning om.

Blang: Det reelle Indhold af det Underændringsforslag, der er stillet af Oppositionsflertallet, er, at Regeringen i den ordentlige Rigsdagssamling 1921—22 maa fremsætte Lovforslag til en Ændring af Statstjenestemandsløvens § 44. Det reelle Indhold af det Underændringsforslag, som Venstre har fremsat, er komplet det samme; Regeringen er ogsaa efter det bundet til at fremsætte et saadant Forslag i selv samme Rigsdagssamling. Ordet „hvorefter“ maa naturligvis komme, naar man i Forvejen skriver, at Lønningsraadet skal udarbejde et saadant Forslag. Der er kun een Forskel, det er, at Oppositionsflertallet har indsat Bestemmelsen om, at det skal vare 2 Aar, inden disse „Ben“ maa bortfalde, medens der ingen Bestemmelse i den Henseende er i vort Forslag.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Moltesen sluttede sin Ordførertale med en Opfordring til Folketinget om at rejse sig, naar han rejste sig. Et saa omfattende Tillidsvotum kan han dog ikke vente at faa. Bortset fra en enkelt Undtagelse, som